

et *Allo* cum suas parentelas» 1018, SerranoS, *NHRbg.* 419; «Garcia *Allonis*» princ. S. XI (*Cart. de Fanlo*, 5. 14). I els del tipus *Aleoni/Alionus* que aplega Albertos Firmat d'inscripcions hispàniques (*Homen. Tovar* 1972, p. 51); d'aquest NP pot venir el dels tres polets *Ayones* del E. i O. d'Astúries.

No ho he silenciats. Però observem que amb noms tan breus (*al*: dos fonemes), és inevitable que es produeixin homonímies casuals, de manera que llavors la mera coincidència fonètica no té absolutament cap força guiadora: només els fets topogràfics i semàntics, com els que he indicat, tenen valor indicatiu. D'altra banda, puix que *All* i *Alló* són inseparables l'un de l'altre; per a *All* seria ja ben difícil trobar base antroponímica possible: ¿postular un antropònim germànic? Hauria de ser forçosament un nom de dona gòtic (**Aljo* que potser es podria construir a base de les formes recollides per Först. 72), sexe que augmentaria encara la inversemblança de tal hipòtesi.

1 Degué haver-hi un homònim d'*All* en el Vallès: «infra termino de Terracia, in apendicio de Castellar, in villa de *Alii*, juxta Sti. Martini» a. 1025 (*BABL VII*, 488). Aquí, però, és més dubtós que també pogués venir d'aquella etimologia ibero-basca. — 2 I serà el que va com afrontació de Bassegoda i Aguja: «colle Principii et usque ad montem Magalellum et usque ad montem *Allonem* et --- *Talexà*» a. 872 (*Marca Hispanica*, col. 795. —

4 Altrament notem que entre les mencions més antigues de *Llo* figuren *Alu* en doc. de 965 i *Allum* 1102. Podríem preguntar-nos si en aquestes no hi ha encara uns testimonis arcaics d'una forma sense el sufix *-ó*, com la d'*All* i *Plan-d'all* i el salacenc *ālu*.

5 En tot cas la sibilant final era de la varietat *ç*. 982: «in Ceritania alodem q. dicitur *Luç* --- Aginum --- *Mofol* --- *Bor*» (*Cat. Car.* II, 172.22; *Marca H.* 931.7); en el Capbreu del Cartulari de la SdÜrg. (f° 12): «Saga, Isogal. S. Clementio de Soler, *Luç*, Sco. Gerraldo de Taltorta ---» [no figura en el text de l'Acte de Consagr., però el text d'aquest capbreu no és gaire posterior (copiat per mi xxxviii, 18.5)]; segona meitat S. XIII: *Lucz* (*Delcor, Sefarad* 1966, 32ss.); en el Tractat dels Pirineus, 1660, Sta. Llocaia i *Llus* foren comptats com un sol poble dels 33 cedita a França (*Brousse, Cerd. Fr.* 6; *Sanabre, Tract. Pir.* 89). Tinc nota de *lús* com un vt. de Sta. Llocaia (xxiii); el mapa Min. Int. hi marca «torrent de *Llous*». Aquí no tinc documentada la *A*- inicial, però essent en poblet poc conegut hi ha pogut haver mala segmentació en contextos com *villa Loci* de 888, que és la que Ponsich (*Top.* 147) troba com menció més antiga. Ell hi afegeix encara *Luz* 1147 i tres *Lucz* de 1278-1287. Hi ha un homònim *Mas de Llus*, entre Surp (V. d'Assua), i Roní, que trobo ja al *Spill* de Castellbò, a. 1518 (f° 116v° i 124r°).

Allad, Allades, V. Aiats, -ades A(l)lastre, V. Bonastre L'Alie, V. Aialt

Allepús, Mas d'~ te. Morella: «un mas de Berthomeu *Allepuç*, lo qual solia ésser de Domingo Figueró

la» (Cpbr. de Morella) a. 1443. Era a la Foia de l'Andador, que és on sento avui el nom *Mas i Moleta de Llepús*, a Morella la Vella (xxvii, 161.2); la GGRV, a l'art. Morella, ja el documenta en la forma *Llepús* en un doc. del S. XIX o dels xvi-xviii. Coincideix i probablement n'és succedani, amb el nom del poble arag. *Allepuz*, p. j. Terol; que prové de l'àr. *al-läbús* 'la cuirassa' (*RMa labs* «calciare»), potser en el sentit de coratxa de fortificació.

Aller(o), V. *All*, en apèndix a *AIATS Els (A)lliurons* (Brunyola), V. *Llauró*

Allét, Beni ~ a Benifato (val. S.), xxxv, 37.14. Potser del NP *Alldad* (GGAlg.), encara que, no venint d'arrel aràbiga coneguda, potser és nom bereber. Del mateix, amb accentuació vulgar reculada potser el nom de la pda. *L'Alle* de Sollana (xxxix), però potser va amb *Aialt*.

L'Alliaga pda. de Silla (xxxix, 8.24). Es pot identificar amb el cast. (mossàrab) *aliaga* 'argelaga' (*DECH* s. v. *aliaga*; *DECat* s. v. *argelaga*). D'on també el nom del poble del Baix Aragó *Aliaga* (que ja apareix en un doc. de 1196, *Bol. H. Ge. B. Ar.* III, 283).

Alligamo (?) a. 977, veg. *Aulina* s. v. *Aul-* (2) *Allo-mar, V. Alomar*

ALMACELLES

Poble de la rodalia de Lleida, prop de 20 k. al NO. PRON. MOD.: *aymasèles* a Algerri i Alfarràs, *Alm-Torrelameu*, segons Casac. (1920); i *masèles* que li reportaren com pron. «d'alguns»; *almasèles* Saidí, 1935; *almasèles* i, els vells, *aymasèles*, a Almacelles mateix (1956), a Fraga, Lleida etc. (1956). C. Lladonosa, *La Ci. de Lleida*, p. 75, el cita com exemple dels poblats rurals, que foren antigues alqueries i després es transformaren en municipis: entre ells Alpicat, Torre-farrella, Torre-serona, Rosselló, Benavent.

DOC. ANT. Esmat d'historiador, sense cita exacta: 1134 (*BABL VI*, 347); «— apud *Almazelles* --- *Almacelles* ---» 1208 (*BABL III*, 443), 1212, veg. *Vensilló, MiretS* (*TemplH*, 343); «--- hominibus de *Almaceyis*» 1261 (*Soldevila, Pere II III*, 446); *Almaselles* 1285, Desclot (*NCl. v*, 7, amb nota de Coll Alentorn); *Almacillis*, 1300, en la primera data que troba GGC, 150; 1300 (veg. s. v. *Llitera, CCandi, Mi. Hi. Cat.* II, 120); *Almacelles* (text), *Almasselles* (títol) 1315 (*CoDoACA XII*, 258); *Almateyilles* [lleg. *-ceyll-*] 1359 (*CoDoACA XII*, 16).

ETIM. De l'àr. vg. hisp. *al-masàlla* que en general significa 'oratori'. La forma normal era *muşàllà* «oratorium» *RMa* 503, que prengué el significat especial d'«oratori forà vora una població». És de l'arrel *slj*, que en forma II significa 'pregar a Déu, orar': *RMa* «orare: şallayt li *LLáb*» (502.1f.); *PAlc*: «rezar como clérigo: çalléit, çallí (371.2f.). Ara bé, explica Julià Ribera: «*muşàllà*: el oratorio que, a campo raso, muy espacioso y abierto, solía haber en las inmediaciones de las grandes ciudades, donde se verificaban las ceremonias del culto en las fiestas de máxima concurrencia